

Simson

Zijn naam is afgeleid van het Hebreeuwse woord *sjemesj* en dat betekent: zon en met zijn komst brak er een nieuwe tijd aan voor Israël.

Hij wordt in Hebr. 11:32 onder de geloofshelden genoemd, maar helaas werd deze sterke olifant door één vrouwenhaar gevangen, zoals een Chinees spreekwoord zegt.

Simson is geboren uit godvrezende ouders en op een dag verscheen de Engel des Heren aan zijn moeder die tegen haar sprak:

Richteren 13:5

Want zie, u zult zwanger worden en een zoon baren. En er mag geen scheermes op zijn hoofd komen. Want het jongetje zal van de moederschoot af als nazireeër aan God gewijd zijn, en hij zal beginnen Israël te verlossen uit de hand van de Filistijnen.

Een nazireeër is iemand, wiens roeping het is om een leven te leiden dat aan God gewijd zal zijn.

Een nazireeër is iemand anders dan een Nazarener of Nazoreeër, want dat is iemand die uit Nazareth komt, zoals van Jezus gezegd werd.

Simson werd dus geroepen om een nazireeër Gods te zijn ¹ om een aan God toegewijd leven te leiden.

Ons leven als christen dient ook om aan God toegewijd te zijn en daar krijgen we

¹ Voor een Nazireeër golden drie voorschriften: Het zich onthouden van wijn, het laten groeien van het hoofdhaar en het verbod om een dode aan te raken. (Numeri 6)

kracht voor door de heilige Geest, evenals Simson, want er staat in 2 Tim. 1:7

Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid.

En nu gaat het er om, om zo'n woord van God op je lippen te nemen en heel persoonlijk te zeggen: aan mij heeft God gegeven een geest van kracht en liefde en bezonnenheid.

En Paulus schrijft het volgende, als wij dat verlangen hebben om Hem in alles te behagen:

Terwijl u met alle kracht bekrachtigd wordt, overeenkomstig de sterkte van Zijn heerlijkheid, om met blijdschap in alles te volharden en geduld te oefenen. (Col. 1:10/11)

Er is dus alle kracht voorhanden om met blijdschap in alles te volharden en geduld te oefenen.

Toen Simson een volwassen man geworden was, trouwde hij – tegen de zin van zijn ouders in maar wel als een beschikking van God - met een Filistijnse vrouw.

Er staat daarover in Richteren 14:4a

Nu wisten zijn vader en zijn moeder niet dat dit van de Heere was, dat hij een aanleiding zocht tegen de Filistijnen. Want de Filistijnen heersten in die tijd over Israël..

Simson trouwde dus met een Filistijnse vrouw en op het bruiloftfeest gaf hij een raadsel op aan zijn Filistijnse gasten.

We lezen daarover in Richteren 14:12/13

12 En Simson zei tegen hen: Laat mij u toch een raadsel opgeven. Als u mij dat binnen de zeven dagen van deze bruiloft goed kunt uitleggen en kunt ontdekken wat het betekent, zal ik u dertig stel onderkieren geven, en dertig stel bovenkieren..

13a Maar als u het mij niet kunt uitleggen, dan moet u mij dertig stel onderkieren en dertig stel bovenkieren geven.

13b Daarop zeiden zij tegen hem: Geef uw raadsel op en laat het ons horen.

14 Hij zei tegen hen: Eten kwam uit de eter, en zoetheid kwam uit de sterke. En drie dagen lang konden zij het raadsel niet uitleggen..

15 Toen gebeurde het op de zevende dag dat zij tegen de vrouw van Simson zeiden: Haal uw man over om ons het raadsel uit te leggen. Anders zullen wij u en het huis van uw vader met vuur verbranden. Hebt u ons uitgenodigd om ons bezit te ontnemen of zo?

De vrouw van Simson werd dus onder druk gezet om de oplossing van het raadsel aan Simson te ontfutselen. Als ze Simson om de oplossing van het raadsel vraagt, weigert hij in eerste instantie.

Maar dan probeert ze zijn hart week te maken en zegt al snikkend: "Je houdt niet mij, je geeft niets om mij" en tenslotte fluistert Simson de oplossing van zijn raadsel in haar oren.

Zij had er beter aan gedaan Simson te vertellen, dat zij onder druk werd gezegd, en dan had Simson het wel voor haar en haar familie opgenomen. Uit deze daad blijkt dat zij niet echt van Simson hield.

Simson loopt – verbolgen op zijn vrouw - de deur uit nadat hij eerst gezorgd had voor de toegezegde prijs voor de oplossing.

Toen zijn verbolgenheid bekoeld was, ging hij terug naar zijn vrouw, maar die was intussen met een ander getrouwd.

Toen heeft Simson uit wraak dat hij door zijn schoonfamilie bedrogen was, 300 vossen gevangen:

Richteren 15 verhaalt ons hierover met de volgende woorden:

4 En Simson ging op weg en ving driehonderd vossen. Hij nam fakkels, keerde staart aan staart en maakte in het midden tussen elke twee staarten een fakkel vast..

5 Hij stak de fakkels aan en liet ze door het staande koren van de Filistijnen lopen.

Om wraak te nemen op de Filistijnen, ving Simson 300 vossen en joeg die, staart aan staart gebonden met een fakkel er tussen in, het staande koren in.

In Hooglied, het lied tussen bruidegom en bruid, wordt ook gesproken over het vangen van vossen. Er staat daarover in Hooglied 2:15

Vang voor ons de vossen, de kleine vossen die de wijngaarden te gronde richten, nu onze wijngaarden bloeien.

In het huwelijksleven is het van belang om in het leven van alledag die kleine vosjes te vangen die de wijngaard proberen te gronde te richten.

Doordat man en vrouw verschillen van elkaar in karakter en doen, kunnen vanuit ons vlees als reactie op het gedrag of op de

woorden van de ander, van die kleine vosjes te voorschijn komen, die de wijngaard proberen te verdueren.

Simson ving de vossen uit wraak. Wij, als geliefde kinderen van God, vangen de vossen juist om wraak te voorkomen.

Na de affaire met de vossen verstoppt Simson zich in een rotsspleet. De Filistijnen trokken echter op naar de Israëlieten en eisten van hen, dat zij Simson aan hen zouden uitleveren.

Toen trokken 3000 man van de Israëlieten uit de stam Juda op naar de rotsspleet waar Simson zich had verstoppt en Simson liet zich boeien met twee sterke nieuwe touwen. Nieuwe touwen zijn sterker dan gebruikte touwen.

En dan lezen we in Richteren 15:14

14 Toen hij bij Lechi kwam, kwamen de Filistijnen hem juichend tegemoet. Maar de Geest van de Heere werd vaardig over hem, en de touwen die om zijn armen zaten, werden als vlas dat door het vuur verbrand is. En zijn boeien vielen zomaar van zijn handen.

Letterlijk staat in de Hebreeuwse taal: De Geest des Heren drong in hem binnen.

15 En hij vond een verse ezelskaak. Hij stak zijn hand uit, nam die en sloeg er duizend man mee dood.

Een verse ezelskaak is nog hard en sterk. Daarmee sloeg hij zogezegd "als een razende Roel" duizend man dood.

16 Toen zei Simson: Met een ezelskaak heb ik één hoop, twee hopen, met een ezelskaak heb ik duizend man doodgeslagen.

17 En het gebeurde, zodra hij uitgesproken was, dat hij de kaak uit zijn hand wierp; en hij noemde die plaats Ramath-Lechi.

Simson wierp de kaak weg en toen noemde hij die plaats Ramath-Lechi en dat betekent: De hoogte van het kaakbeen..

18 Maar toen hij hevig dorst kreeg, riep hij tot de Heere en zei: U hebt door de hand van Uw dienaar deze grote verlossing gegeven. Zou ik dan nu van dorst sterven en in de hand van deze onbesnedenen vallen?

Door grote dorst gekweld, riep Simson tot de Here. Het was niet zo maar een gebed maar een roepen tot zijn God en hij erkent daarin dat het de Heere was, die hem deze grote overwinning geschonken had.

19a Toen kloofde God de holte die er in Lechi is, en er kwam water uit. Hij dronk en daarop kwam zijn geest weer terug en leefde hij op.

Daarom gaf hij hem de naam Bron van de roepende, die tot op deze dag in Lechi is.

Onze strijd, zo schrijft Paulus in Efeze 6, is niet tegen vlees en bloed maar tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Maar zoals Simson in Gods kracht die duizend Filistijnen versloeg, heeft de Heere ons het zwaard des Geestes gegeven, dat is het Woord van God en het schild van het geloof, waarmee wij, al zouden het duizend boze geesten zijn, ze allemaal kunnen verjagen.

Luther zei eens, toen hij in gevaar voor zijn leven naar de Rijksdag in Worms ging: "Zelfs al waren er in Worms evenveel duivels als dakpannen, ik zal toch gaan."

Jacobus schrijft in 4:7 "Bied weerstand aan de duivel, en hij zal van u wegvluchten."

Terug naar Richteren 15:

19b Daarom gaf hij hem de naam: Bron van de roepende, die tot op deze dag in Lechi is.

20 En hij gaf leiding aan Israël in de dagen van de Filistijnen, twintig jaar lang.

En als wij dorst hebben in 's levensstrijd, en tot de Heere roepen, dan wil de Heere ons verkwikken met het heldere en frisse water des levens.

We lezen verder in Richteren 16:1

1 Simson ging naar Gaza en zag daar een vrouw die een hoer was, en ging bij haar binnen.

Hoe anders was de gezindheid van Jozef, die tegen de vrouw van Potifar, die hem wilde verleiden zei: "Hoe zou ik dan dit grote kwaad kunnen doen en zondigen tegen God."

2 En de inwoners van Gaza werd gezegd: Simson is hier gekomen. Zij omsingelden hem en loerden heel de nacht op hem in de stadspoort.

Zij hielden zich echter heel de nacht stil, want zij zeiden: Tot aan het morgenlicht, dan zullen wij hem doden.

De Filistijnen dachten nu hun slag te kunnen slaan. Ze wilden hun aartsvijand gevangen nemen en doden maar zij gingen er van uit dat Simson pas in de ochtend zou gaan vertrekken.

3a Maar Simson bleef tot middernacht liggen. Toen, te middernacht, stond hij op,

greep de deuren van de stadspoort met de beide posten, en trok ze los met grendel en al.

3b En hij legde ze op zijn schouders en droeg ze omhoog naar de top van de berg die tegenover Hebron ligt.

Ondanks zijn zonden was de kracht van God nog niet van de nazireeër Simson geweken.

Hij tarte de Filistijnen door de deuren van de stadspoort met grendel en al los te rukken, op zijn schouders te leggen en ze nota bene naar de top van een berg te brengen, die tegenover Hebron ligt.

Wie echter, door de kracht van de inwonende Geest, met blijdschap geduldig kan zijn onder tegenspraak en in beproevingen, is meer dan Simson.

En wie door de kracht van de Geest zijn tong in toom kan houden is sterker dan Simson want Spreuken 16:32 noemt:

Een geduldig man is beter dan een dappere held, en wie zijn geest beheerst, is beter dan wie een stad inneemt.

Het ging bergafwaarts met de richter van Israël. Nadat hij eerst een hoer zag in Gaza en tot haar kwam, vatte hij vervolgens liefde op voor een vrouw in het dal Sorek.

Die vrouw heette Delila en haar naam betekent: Behaagziek.

De filistijnse stadsvorsten vroegen Delila om aan Simson het geheim van zijn buitengewone kracht te ontfutselen. We lezen hierover in Richteren 16:4 en verder:

4 Daarna gebeurde het dat hij een vrouw in het Sorekdal lief kreeg, en haar naam was Delila.

5a En de stadsvorsten van de Filistijnen kwamen naar haar toe en zeiden tegen haar: Verleid hem en zie waarin zijn grote kracht ligt en waarmee wij hem aankunnen.

Dan binden wij hem vast om hem te bedwingen.

5b Wij zullen u dan elk elfhonderd zilverstukken geven.

Geldzucht is de wortel van alle kwaad. De stadsvorsten beloofden aan Delila, dat ze haar dan elk 1100 zilverstukken zouden geven.

Ze zou dan in totaal 5500 zilverstukken ontvangen en dat is circa 18 kilo aan zilver.

Delila begint haar sluwe spel met Simson en tenslotte lezen we hierover in Richteren 16:19 en verder:

19 Daarna liet zij hem op haar knieën slapen, riep een man en liet hem de zeven haarlokken van zijn hoofd afscheren. En zij begon hem te vernederen en zijn kracht week van hem.

20 En zij zei: De Filistijnen over je, Simson! Hij ontwaakte uit zijn slaap en zei: Ik zal net als de andere keren vrijkomen en hen van mij afschudden. Hij wist namelijk niet dat de Heere van hem geweken was.

Hoewel hij als een nazireeër Gods geroepen werd, volgde hij meermalen de begeerte van het vlees en de begeerte der ogen en hoe pijnlijk moet het voor hem geweest zijn, wat beschreven staat in Richteren 16:21

Toen grepen de Filistijnen hem en staken hem de ogen uit. En zij voerden hem af naar Gaza en bonden hem met twee bronzen kettingen. En hij maalde meel in de gevangenis.

Het was een straf die de Heere toeliet in zijn leven. Zijn ogen werden uitgestoken en met ketenen geboeid maalde hij meel in de gevangenis. Daar heeft hij nagedacht over zijn leven en over zijn zonden.

Tenslotte lezen we over zijn bijzondere einde, als de stadsvorsten der Filistijnen een groot offerfeest vierten voor hun god Dagon en riepen: Onze god heeft onze vijand Simson in onze hand gegeven.

We lezen over het spectaculaire levenseinde van Simson in Richteren 16:

25 En het gebeurde, toen hun hart vrolijk was, dat zij zeiden: Roep Simson en laat hem ons vermaken. En zij riepen Simson uit de gevangenis en hij vermaakte hen. En zij lieten hem tussen de pilaren staan.

Het woord "vermaken" betekent in de grondtekst ook: "dansen met zang en muziek". Blijkbaar moest Simson bepaalde dansen of draaien maken, die hij door zijn blindheid onbeholpen uitvoerde, waardoor hij de lachlust van de kijkers opwekte.

Dat men hem een plaats gaf tussen de pilaren, was waarschijnlijk ook, omdat al het volk hem daar goed zou kunnen zien.

27 Nu was het huis vol van mannen en vrouwen. Ook waren alle Filistijnse stadsvorsten daar. En op het dak waren ongeveer drieduizend mannen en vrouwen die toekeken terwijl Simson hen vermaakte.

Waarschijnlijk steunde het dak op twee grote pilaren (zuilen), die in het midden stonden.

28 Toen riep Simson tot de Heere en zei: Heere, Heere! Denk toch aan mij en maak mij toch alleen nog deze keer sterk, o God, zodat ik me met één slag op de Filistijnen kan wreken voor mijn twee ogen..

29 En Simson greep de twee middelste pilaren, waarop het huis gevestigd was en waarop dat steunde; de ene met zijn rechterhand en de andere met zijn linkerhand. .

30a Vervolgens zei Simson: Moge mijn ziel sterven met de Filistijnen! Hij boog zich met kracht en het huis viel op de stadsvorsten en op al het volk dat daarin was.

30b En de doden, die hij in zijn sterven heeft gedood, waren talrijker dan die hij in zijn leven gedood had.

God geeft zijn eer niet aan Dagon, hun afgod. Het droevige einde van Simson werd goedge maakt door het feit dat God hem nog éénmaal sterk maakte.

God verhoorde hem, toen hij in zijn ellendige toestand tot de Heere riep, want Hij is de enige en de ware God. Een God die hoort en redt uit benauwdheid.

In Psalm 50:15 staat: "Roep Mij aan in dag van benauwdheid, Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren."

Het lichaam van Simson bleef niet tussen het puin liggen want daar heeft God door middel van zijn familie voor gezorgd. Er staat hierover in Richteren 16:31

Toen kwamen zijn broeders en heel zijn familie en zij namen hem op, voerden hem mee en begroeven hem tussen Zora en Esthaol, in het graf van zijn vader Manoach.

En hij had twintig jaar als richter leiding gegeven aan Israëel.

Manoach betekent rust. Zo werd deze spectaculaire richter van Israëel, die Israëel 20 jaar gericht heeft, te ruste gelegd in het graf van zijn vader.

Het sterven van Simson verwijst in zekere zin naar het sterven van Jezus. Simson overwon de vijf stadsvorsten der Filistijnen door zijn dood.

Door Zijn dood heeft onze Heere Jezus hem, die de macht over de dood had, de duivel, onttroond en ons allen bevrijd. Hem zij eeuwig dank en eer.

Tenslotte nog dit voor ons:

Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid.
(2 Tim. 1:7)

En laten wij, door die kracht, doen wat in Hooglied 2:15 staat, namelijk de vossen vangen, de kleine vossen, die de wijngaarden te gronde willen richten, nu onze wijngaarden bloeien.